

[Margrete Auken]

det, så havner det hele i abort. Vi må påtage os også at skrive det – jeg havde nær sagt i rigtigt menneskesprog, for det er jo det, det drejer sig om – i stedet for forskrækket at trække os ud og sige: det vil vi ikke tage stilling til.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Blot for at rette enten en misforståelse eller en fortalelse fra min side. Det, jeg mente, var ikke, at livet begyndte fra det tidspunkt, om det så var 12 uger, eller hvornår det var, men at beskyttelsen af livet begyndte fra det tidspunkt. Og i lovteksten, som den er foreslået af indenrigsministeren, står der jo i § 1:

»Rådet skal i sit virke bygge på den forudsætning, at menneskeligt liv tager sin begyndelse på befrugtningstidspunktet.«

Dermed er der ikke taget stilling til, fra hvilket tidspunkt vi så vil beskytte det, og det var det, jeg fortolkede før i relation til f.eks. abortlovgivningen.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg synes, ministerens formulering er bedre end hr. Bjørn Elmquists. Problemet er, at vi jo heller ikke kan sige, at vi ikke har pligt til at holde liv i fostre i den periode, for det har vi heller ikke haft tidligere. Den retter sig alene mod: hvad må man uden problemer, hvad må man ikke? Lad os nu holde os til det og lade være med at komme med flere mærkværdigheder. Den bliver sværere og sværere at forsvare, og jeg vil meget gerne forsvare den.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Det er ikke et spørgsmål om ministerens formulering eller min, for det, jeg har talt om, har ikke været en anden formulering end ministerens. Jeg mener, ministerens er en principiel formulering, som er helt klar, af, hvornår livet tager sin begyndelse. Jeg har talt om, hvornår lovgivere, eller hvem det måtte være, vil opstille beskyttelsesregler for det liv, der i princippet er opstået ved undfangelsen.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil først sige til ministeren, der talte om betænkninger, at jeg tror, det er en almindelig opfattelse ikke bare blandt oppositionspartierne, at denne regering er værre end tidligere regeringer til at holde betænkninger tæt ind til kroppen. Jeg kan oplyse ministeren om, at trods anmodninger er det endnu ikke lykkedes at få tilsendt betænkningen om karensdagen til samtlige medlemmer af Folketingets socialudvalg. Jeg synes, det er flovt for ministerierne og for regeringen. Og det er ikke første gang; hvis det var det, så ville jeg slet ikke nævne det.

Til fru Helle Degn, som talte om beretningen, må jeg sige, at jeg deler hr. Bjørn Elmquists betragtning om, at det er ærgerligt, at vi ikke fik lavet den beretning. Jeg tror nemlig, at den ville have været god for den offentlige debat. Så kunne vi have demonstreret, hvor langt vi var kommet, så folk ikke troede, vi sad og diskuterede personer og sådan noget; det er jo det, nogen har troet. Vi kunne have fået offentliggjort, hvori enigheden nu bestod, hvor langt vi var kommet, og hvad der stod tilbage at klare op. Og vi kunne ikke mindst have fået offentliggjort en række væsentlige bilag, og folk kunne have læst dem og debatteret dem i studiekredse, på højskoler, og hvor man nu i øvrigt arbejder med disse spørgsmål. Så jeg beklager ligesom hr. Bjørn Elmquist, at vi ikke fik lavet en beretning. Vi var absolut parat til at afgive den og havde meldt klar på det, der lå.

Så vil jeg gerne sige – også til fru Helle Degn – at vi godt vil være med til at sikre, at kommissoriet bliver så bredt som muligt. Det skal i vores terminologi forstås sådan, at vi ønsker at gøre det så åbent som muligt, sådan at rådet selv kan tage ting op, som det finder er vigtige at diskutere. Jeg tror ikke på, at vi er så geniale her i Folketinget, at vi kan sidde i et udvalg og forudse, hvordan vi skal beskrive det dér og alle de mange emner, der bør være omfattet. Jeg forstod også på ministeren, at ministeren var positiv over for åbenhed også på dette område.

Så vil jeg vende mig til spørgsmålet om § 1. Jeg brugte ikke tid på det i mit første indlæg, ud over at jeg lige nævnte, at vi naturligvis som hidtil ikke kan acceptere den sidste sætning:

»Rådet skal i sit virke bygge på den forudsætning, at menneskeligt liv tager sin begyndelse på befrugtningstidspunktet.«